

RIJEČ UREDNIKA

Raznolikost tema u ovome broju bit će, nadam se, dostatan poticaj svima vama, drage čitateljice i čitatelji, da unatoč ljetnoj žezi i dugo očekivanu odmoru, ipak odvojite nešto vremena i za čitanje ovog broja »Kateheze«.

U skladu s dijaloškom otvorenošću katoličke vjere i svijesću o potrebi poznavanja drugih religija, i u katoličkom vjeronauku danas se govori i o islamu. Sarajevski katolički bibličar i aktivan sudionik međureligijskog dijaloga, M. Zovkić, razmišlja o tome kako se u katoličkom školskom vjeronauku danas govori o islamu. Kao što su to ustanovili i pripadnici islama osobno, u katoličkim se vjeronaučnim udžbenicima islam predstavlja dijaloški. Zovkić podsjeća kako je za katolički vjeronauk »osnovno pravilo o 'drugima' govoriti 'svojima' tako da se mogu prepoznati«. Na vjeronauku bi, naročito u srednjoj školi, naglašava Zovkić, bilo potrebno posvetiti veću pozornost vjerskim istinama islama i islamskom moralnom učenju, ali »i povijesti kako je vide sami muslimani«. Valja imati na umu i one bolne događaje iz povijesti koji još uvijek opterećuju međusobni dijalog. Među takve događaje spadaju i križarski ratovi, ali i odnos prema kršćanima za vrijeme turske vladavine na Balkanu. Podsjećajući i na neka druga prijeporna pitanja, Zovkić upućuje na toledska načela za poučavanje o religiji u pluralnoj Europi. Njegova je preporuka: ne valja podlije-gati stereotipima, a vjeroučitelji trebaju čuvati učenike od predrasuda, u ovom slučaju prema muslimanima.

Danas se u mnogim dijelovima svijeta, a posebice u Europi, govori o potrebi novog navještaja Radosne vijesti u novonastalim prilikama, koje nerijetko podsjećaju na prvo razdoblje kršćanstva. Stoga će biti zanimljivo što rimski bibličar i kateheta C. Bissoli govori o značajkama prvog navještaja u prvoj kršćanskoj zajednici. To je zapravo prošireno predavanje koje je Bissoli održao na redovitom susretu Europske katehetske ekipe u Lisabonu prošle godine. Nakon što je dao neke metodološke napomene u vezi s ispravnim shvaćanjem vremena Novog zavjeta, Bissoli govori o značajkama apostolskog propovijedanja. U prvoj Crkvi posebno mjesto zauzima spomen na Isusa. Danas je važno ispravno razumjeti značenje i ulogu te osobine kerigme u Novom zavjetu, odnosno u prvoj Crkvi. Bissoli na kraju iznosi osobna pastoralna razmišljanja i prijedloge, podsjećajući kako je u prvoj Crkvi postojao izvorni pluralizam.

Na prošlogodišnjoj sinodi biskupa o »Božjoj riječi u poslanju i životu Crkve« sudjelovao je i govorio i vrhovni poglavar Salezijanske družbe, Pascual Chávez Villanueva. Kao bibličar, ali i kao odgajatelj mladih, on se pita kako Božju riječ približiti današnjim mladima. U svom izlaganju on ujedno govori i o obilježjima današnje evangelizacije mladih, i o mogućem pedagoškom pristupu današnjoj mladeži. Kao biblijski temelj za svoje razmišljanje on uzima susret s Isusom dvojice učenika na putu u Emaus. Pritom upućuje na karakterističnu Isusovu evangelizacijsku metodologiju. Ta se metodologija može ukratko izreći dvama riječima: »Koračati zajedno«. S obzirom na današnju evangelizaciju autor ističe

kako u njoj posebno mjesto treba zauzimati euharistijski susret, jer je Isusa moguće prepoznati *jedino* u euharistijskom susretu.

Svojevrsan nastavak Chávezovih razmišljanja predstavlja članak liturgičara Josipa Gregura koji, potaknut sve većom pojavom nasilja među mladima, tvrdi kako nije dovoljno liječiti simptome. Potrebno je *korjenito* poboljšanje, jer »etička postojanost društva ovisi o etički zdravom pojedincu«. Kad je riječ o mladima i njihovu ljudskom i kršćanskom odgoju, uz ogroman utjecaj medija i opet valja naglasiti odlučujuću ulogu obitelji i, kad je riječ o katolicima, Katoličke crkve. Autor ujedno ističe čovjekovu (ne)mogućnost da bude dobar te mjesto i ulogu sakramenata u životu i rastu kršćanina. Poticajno je Gregurovo mišljenje o ljudskoj odgovornosti. Zanimljivo je i njegovo pozivanje na liturgijsku odgovornost i govor o bogoslužju kao događaju ontološke odgovornosti. Valja stoga poraditi, i pomoću župne kateheze i pomoću školskog vjeronauka, kako bi se u svakom, a osobito u mladom kršćaninu što više razvijala svijest o važnosti kršćanskog *etosa* i o svjedočenju vjere vlastitim životom.

U članku naslovljenom »Proučavanje katehetike danas« upućuje se na neke temeljne postavke suvremene katehetske znanosti, s posebnim osvrtom na najnovije izdanje priručnika »Studiare catechetica«. Iščitavanjem »između redova« i uočavanjem pojedinih naglasaka u, na prvi pogled suhoparnoj bibliografskoj građi uočavaju se neki noviji elementi. Suvremene prilike i okruženje u kojima živi svaki današnji čovjek, pa tako i kršćanin, postavljaju nova pitanja i traže nove odgovore. To ne mora značiti suprotstavljanje dosadašnjem načinu mišljenja ili odbacivanje prošlosti. Prije bi se moglo reći da se danas, kao i toliko puta u prošlosti, u susretu s novim »znakovima vremena« javljaju i nova pitanja i traže novi odgovori. Na specifičnom katehetskom području to znači uočavanje posebnosti i novih izazova za katehetsku teoriju i praksu. U našem, konkretnom slučaju to bi, sugerira se u članku, trebalo značiti daljnje unapređivanje školskoga vjeronaučnog programa i nastave te pojačano i u javnosti izraženije angažiranje na području župne kateheze. Naime, jedino će se istovremenim i ujednačenim vrednovanjem i napredovanjem tih dvaju srodnih, a u mnogim područjima i međusobno neodvojivih, iako u konkretnom načinu ostvarivanja različitih djelatnosti, moći ostvariti istinski i trajan napredak.

Objavlivanjem dokumenta o volontarijatu u salezijanskom poslanju želi se dati poticaj razmišljanju o volontarijatu u suvremenom svijetu, ali i u školskom vjeronauku, župnoj katehezi, pastoralu mladih, pa i šire. Nadam se da izvorna salezijanska obojenost neće biti zapreka našim čitateljima da u tom dokumentu uoče pozitivne poticaje za osobno razmišljanje i uključivanje u volontarijat. Riječ je naime o još jednom »znaku vremena« za suvremeno društvo i okruženje u kojemu živimo, bez obzira na vjeru, nacionalnost i političku pripadnost, ne samo za mlade nego i za odrasle. Možda bi to mogla biti i prigoda za kakvu novu izvannastavnu vjeronaučnu aktivnost u okviru škole, a svakako je dobrodošla i hvaljevrijedna volonterska aktivnost u okviru naših župnih zajednica.

Posljednje stranice i u ovom su broju ostavljene za upoznavanje s najnovijim knjigama te novim idejama i poticajima koje nam nude njihovi autori.

Od ovoga je broja nakladnik »Kateheze« tvrtka Salesiana d.o.o., koja je pravni sljednik Katehetskog salezijanskog centra. To uključuje i promjenu web-stranice i žiro-računa. Sve koji se koriste internetom podsjećam da na našoj novoj web-stranici možete pronaći sadržaj svih dosadašnjih brojeva »Kateheze« te cjelovit tekst riječi urednika odnosno uredništva. Neki su članci također objavljeni u cijelosti, a za gotovo sve članke ćete naći kratak izbor iz sadržaja, odnosno sažetak i ključne riječi.

Urednik